

[John Vinther]

Hr. Erling Christensen kom i sin tale ind på, at det rent faktisk er hundsvært at blive dansk statsborger. Det er muligt, at hr. Erling Christensen mener det, og det er også muligt, at der er mange, der føler, at det er det, men når vi gang på gang oplever, at mennesker, der efter deres ankomst til landet har begået kriminalitet og er straffet herfor, kan optræde på indfødsretslovene, så er det altså min opfattelse, at det ikke er hundsvært nok.

Til fru Elisabeth Arnold vil jeg sige, at jeg må indrømme, at det var en noget mere af-dæmpet fru Elisabeth Arnold, vi oplevede her fra Folketingets talerstol, set i forhold til den pressemeddelelse, vi vel alle har haft lejlighed til at se, udsendt i dag fra fru Elisabeth Arnolds side.

Fru Elisabeth Arnold beklagede, at Det Konservative Folkeparti og Venstre havde ladet sig lokke af Fremskridtspartiet. Det er nu ikke tilfældet. Der står ikke andet og mere i dette beslutningsforslag, end hvad Det Konservative Folkeparti og Venstre har udtrykt som vores holdning på dette område igennem de sidste i hvert fald 3½ år.

Der har været nogle forhandlinger i Indfødsretsudvalget. Der har vi måttet sande, at der ikke var flertal i Indfødsretsudvalget for at følge vore tanker og imødekomme vore ideer. Derfor har vi altså fundet det nødvendigt at få sagen i salen, så vi kan få en debat om det, og så alle kan se, hvad det er, de enkelte partier mener om det her. Det har vi ment var væsentligt.

Fru Elisabeth Arnold kom også med nogle betragtninger om, at der er mange, der dumper ved den sprogp prøve, der i dag gennemføres i de enkelte politikredse, og at man i den forbindelse har mulighed for at komme op til en ekstra prøve i ministeriet, hvor man så samler en del op, som rent faktisk består prøven efterfølgende. Det er også ganske rigtigt, og det er positivt, og ikke et ondt ord om det, men det er altså sådan, at der nødvendigvis også må være nogle, der består prøven i de enkelte politikredse, som ret beset ikke kan tale dansk. Vi har oplevet temmelig store nuanceforskelle på, hvad der skal til i de enkelte politikredse, for at den enkelte politiassistent betragter en sprogp prøve som bestået. Der mener vi altså, at det er væsentligt, at man får en ensartet prøve, og at den også ligger på et vist niveau med hensyn til læsning og skrivning.

Så vil jeg afslutningsvis sige, at formålet med dette beslutningsforslag ikke er, som jeg har set fru Elisabeth Arnold skrive i sin pressemeddelelse i dag, at lægge hegn omkring Danmark – tværtimod. Vi har intet imod, at udlændinge bliver danske statsborgere, heller ikke at mange bliver det. Vi betragter det som en ære, at der er nogle, der vil være danske statsborgere; vi betragter det som et blåt stempel, og det tror vi ærlig talt også at ansøgerne betragter det som, eftersom de søger om det. Det må være, fordi de opfatter det som noget værdifuldt, og som noget, det er værd at blive.

Derfor synes vi, at man skal værne om det, og derfor synes vi, det er rimeligt, at man stiller en række krav til de ansøgere, der ønsker at blive danske: at de kan tale dansk, at de kan læse dansk, at de i et vist omfang kan skrive dansk, at de ikke starter deres tilværelse som danske med at have en gæld til det offentlige, og at de ikke har begået kriminalitet. Og i den udstrækning vi må erkende, at vi ikke kan få tilslutning til et forslag om, at man skal have en fuldstændig pletfri straffeattest, ønsker vi altså, at man som minimum skal lade hengå en længere periode, hvor den pågældende kan vise, at han eller hun rent faktisk er i stand til at føre en kriminalitetsfri tilværelse.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. John Vinther sagde, at der helt sikkert var adskillige, der ansøgte om dansk indfødsret, og som bestod sprogp prøven rundt omkring i de forskellige politikredse, som ikke kunne tale dansk.

Hr. John Vinther antydede, at der var forskel på politikredsenes prøveniveau og på den måde, de behandlede ansøgerne på. Jeg vil gerne vide, hvor hr. John Vinther ved det fra.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jeg forstår da godt, at hr. John Vinther takker sig selv for forslaget. Jeg kunne også mærke en vis forsigtighed, da hr. John Vinther talte om tilslutningen fra Fremskridtspartiet, hvor han jo udtrykte, at der ikke er så stor afstand til Fremskridtspartiet i denne sag.

Jeg synes da, det er interessant, hvad vi oplever her og også oplevede under den forrige de-